

SOTURI- KISSAT

KUUN MERKKI

TÄHTIEN ENNE

4

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #4: SIGN OF THE MOON

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #4: SIGN OF THE MOON

Text copyright © Working Partners Limited 2011

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2018

ISBN 978-951-0-49648-0

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiä MILLI – juovikas harmaankirjava naaras, jolla on siniset silmät OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät

LEHTILAMPI – vaaleanruskea raidallinen naaras,
jolla on meripihkanväriset silmät; entinen
parantaja

LUKKIKOIFI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla
on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät

KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli

VALKOSIIFI – valkoinen naaras, jolla on vihreät
silmät

MARJANENÄ – kermanvärisen kolli

PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras;

MURATTITASSUN mestari

LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli,
jolla on meripihkanväriset silmät; KYYHKYTASSUN
mestari

KETTULOIKKA – punertava raidallinen kolli

JÄÄPIIVI – valkoinen naaras

KONNA-ASKEL – mustavalkoinen kolli

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras

VARPULOISTE – tummanruskea naaras

KUKKASADE – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen
kirjava naaras

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli,
jolla on mustia raitoja

Oppilaat

(yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)

KYYHKYTASSU – vaaleanharmaa naaras, jolla on
siniset silmät

MURATTITASSU – hopeanharmaan ja valkoisen
kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

Kuningattaret	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras; KIRSIKKAPENNUN (kellanpunainen naaras) ja KONTIAISPENNUN (ruskeanvaalea kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on pikimustat kápälät
Varapäällikkö	PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli; HILLERITASSUN (vaaleanruskea-harmaa kolli) mestari SAVUJALKA – musta kolli KONNAJALKA – tummanruskea kolli OMENATURKKI – täplikäs ruskea naaras VARISHALLA – mustavalkoinen kolli ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi; MÄNTYTASSUN (musta naaras) mestari LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras

KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät; **KOTTARAISTASSUN** (kellanpunainen kolli) mestari

OLIIVINENÄ – kilpikonnakuviainen naaras

PÖLLÖKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

PÄÄSTÄISJALKA – harmaa naaras, jolla on mustat tassut

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli

PUNAPAJU – täplikäs ruskea-kellanpunainen kolli

TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli

HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras

Kuningattaret **SYKKYRÄTURKKI** – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin

MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnakuviaisen kirjava naaras

Klaanin- **SETRISYDÄN** – tummanharmaa kolli

vanhimmat **UNIKONVARSİ** – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras

KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä

VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea

TUULIKLAANI

Päällikkö **YKSITÄHTI** – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö **SAARNIJALKA** – harmaa naaras

Parantaja **HAUKKALENTO** – täplikäs harmaa kolli

Soturit

VARISSULKA – tummanharmaa kolli
PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli;
VIIKSITASSUN (vaaleanruskea kolli) mestari
VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras
YÖPILVI – musta naaras
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa-
valkoinen naaras, jolla on siniset silmät
LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on
valkeat käpälät
JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli
LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät
MUURAHAIKARVA – ruskea kolli, jonka toinen
korva on musta
HILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi
tummaa käpälää
KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät; **HERNETASSUN**
(harmaavalkoinen naaras) mestari
VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkan-
väriset silmät; **JÄRKÄLETASSUN** (iso vaaleanharmaa
kolli) mestari
SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras
PÄÄSKYHÄNTÄ – tummanharmaa naaras
AURINKOPISTOS – kilpikonnakuviainen naaras,
jolla on otsassa iso valkoinen laikku
SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli
LOVIKORVA – raidallinen kolli

Klaanin-
vanhimmat

JOKIKLAANI

Päällikkö	USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Varapäällikkö	RUOKOVIKSI – musta kolli; LOMMOTASSUN (tummanruskea raidallinen kolli) mestari
Parantaja	PERHONSIPI – täplikäs kullanvärinen naaras; PAJUHOHTEEN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Soturit	HARMAAUSVA – harmaa raidallinen naaras; TAIMENTASSUN (vaaleanharmaa raidallinen naaras) mestari MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli JÄÄSIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras; SAMMALTASSUN (ruskeavalkoinen naaras) mestari SORAJALKA – täplikäs harmaa kolli; KAISLATASSUN (vaaleanruskea raidallinen kolli) mestari MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli PUNARINTASIPI – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava kolli KUORIAISVIKSI – ruskeavalkoinen raidallinen kolli KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras RUOHOKARVA – vaaleanruskea kolli
Kuningattaret	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioiden naaras, jolla on siniset silmät
Klaanin- vanhimmat	KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras LOIKKAHÄNTÄ – kellanpuna-valkea kolli

KUOHUVAN VEDEN HEIMO

- Tietäjä   **TERÄVISTÄ KIVISTÄ NÄKIJÄ (KIVISTÄNÄKIJÄ)** –
ruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkan-
väriset silmät
- Riistanpyytäjät   (kollit ja naaraat, joiden tehtävänä on hankkia
heimolle ruokaa)
- HARMAA TAIVAS ENNEN AAMUA (HARMAA)** –
vaaleanharmaa raidallinen kolli
- SIIVEN VARJO VEDEN YLLÄ (SIIPi)** – harmaa-
valkoinen naaras
- MYRSKYTURKKI** – tummanharmaa kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät; entinen jokiklaanilainen
- SÄIKÄHTÄNEEN HAIKARAN LENTO (LENTO)** – ruskea
raidallinen naaras
- VIHAISEN PÖLLÖN HUUTO (HUUTO)** – musta kolli
- KALAN HYPYN LOISKAHDUS (LOISKAHDUS)** –
vaaleanruskea raidallinen naaras
- Luolanvartijat   (kollit ja naaraat, joiden tehtävänä on vartioida
luolaa)
- KIELEKE JOLLA KOTKAT PESIVÄT (KIELEKE)** –
tummanharmaa
kolli (**PURON** veli)
- JYRKKÄ POLKU PUTOUKSEN VIERELLÄ (JYRKKÄ)** –
tummanruskea raidallinen kolli
- RUSKEAN HAUKAN SYÖKSY (SYÖKSY)** – punaruskea
naaras
- SAMMAL JOKA KASVAA JOELLA (SAMMAL)** –
vaaleanruskea naaras
- VUORELTA VIERIVÄ PIKKUKIVI (PIKKUKIVI)** –
harmaa naaras

- Pentue-emot (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)
PURO JOSSA PIKKUKALAT UIVAT (PURU) – ruskea raidallinen naaras; kaksi pentua: **KIURU JOKA LAULAA AAMULLA (KIURU)** – vaalea raidallinen naaras, **MÄNTY JOKA TARRAA KALLIOON (MÄNTY)** – vaaleanruskea kolli
TÄHDETÖN YÖ (YÖ) – musta naaras, joka odottaa **JYRKÄN** pentuja
- Alokkaat (heimon oppilaat)
TUMMA VARJO VEDESSÄ (TUMMA) – musta kolli (riistanpyytäjä)
KIVILLE SATAVA LUMI (LUMI) – valkoinen naaras (luolanvartija)
OHI MENEVÄ SADE (SADE) – harmaa täplikäs naaras (luolanvartija)
- Vanhukset (entiset riistanpyytäjät ja luolanvartijat, jotka viettävät vanhoja päiviään)
HYÖKKÄÄVÄN KOTKAN KYNSI (KOTKANKYNSI) – tummanruskea raidallinen kolli
LINTU JOKA RATSASTAA TUULELLA (LINTU) – harmaanruskea naaras
TÄHTEÄ KANTAVA PILVI (PILVI) – vaaleanharmaa naaras

MUITA VUORISTON KISSOJA

FLORA – tummanruskea-valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

MUINAISET

SÄRKYNYT VARJO – hoikka oranssi naaras, jolla on valkoiset käpälät ja meripihkanväriset silmät

TUULEN HUMINA – hopeanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

KIVEN LAULU – tummanharmaa raidallinen kolli, jolla on siniset silmät

KIITÄVÄ PILVI – harmaavalkoinen kolli, jolla on siniset silmät

SANAN JALKA – tummanoranssi raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

PILVINEN POUTA – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät

JUOKSEVA HEVONEN – tummanruskea kolli, jolla on keltaiset silmät

NOUSEVA KUU – harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

SÄRMİKÄS SALAMA – mustavalkoinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

UJO VASA – tummanruskea naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

AAMUINEN JOKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

KALAN HYPPY – ruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KUUN SIRPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

PÖLLÖN SULKA – jäntevä ruskea naaras, jolla on keltaiset silmät

NÄRHEN SHIPI – harmaa raidallinen kolli, jolla on siniset silmät

KYYHKYN SHIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

EN
ikka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

KLAANIT

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

myrskyklaani

vanha taoppi

jokiklaani

Järvi

tuuliklaanin
leiri

varjoklaani

rikkinäinen
puolisilta

tuuliklaani

kaksijalkala

tähtiklaani

Pohjoinen

ukkospolku

JÄNÖTIENON
RETKEILYALUE

RAUBALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILMÄ

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

hylätty
työmiehen
talo

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMAN
METSÄ

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMAN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

ESINÄYTÖS

VESI JYLISI putouksena vuorelta alas ja peitti hohtavalla verhollaan luolan suun. Veden läpi siivilöityi valonhämyä, ja varjot laskeutuivat luolan nurkkiin kuin pehmeät mustat siivet. Vesiverhon lähellä kaksi kissanpentua peuhasi, heitteli höyhenpalleroa suuntaan ja toiseen ja vingahteli innoissaan. Pentujen turkit, pikkuisen naaraan vaaleankirjava ja kollin ruskea, näyttivät melkein sulautuvan tummaan kivilattiaan.

Luolan perällä, tunnelin suuaukolla kyyhötti vanha ruskea raidallinen kolli. Hänellä oli silmät viiruina, eikä meripihkanvärinen katse harhautunut hetkeksikään pennuista. Hän istui hievahtamatta lukuun ottamatta korvien värähdystä silloin tällöin.

Kirjava pentu loikkasi korkealle ilmaan ja huiskaisi höyhenpalloa; heti kun hän oli saanut sen käpäliinsä, hänen veljensä heittäytyi hänen kimppuunsa, kierähti ja alkoi näykkiiä höyheniä pikkuisilla piikkihampaillaan.

”Jo riittää.” Lähistöltä kuului lempeä ääni. Siro, ruskeankirjava naaraskissa nousi käpälilleen ja tassutti pentujen luo. ”Varokaa ettette mene liian lähelle vettä. Kuule Mänty, mitä jos kokeilisit hypätä oikein korkealle niin kuin Kiuru? Sinun pitää harjoitella, koska sinusta tulee sitten joskus riistanpyytjä.”

”Minä haluaisin mieluummin olla luolanvartija”, Mänty naukaisi. ”Häätäisin pois kaikki kissat jotka yrittäisivät tunkeutua reviiрилlemme.”

”No mutta kun sinä et voi, koska minusta tulee luolanvartija”, Kiuru töksäytti. ”Minä aion vartioida luolaa ja *lisäksi* pyydystää riistaa, siinä kuudit!”

”Meillä ei tehdä sillä tavalla”, heidän emonsa aloitti; vilkaisu taakse paljasti, että hän tiesi vanhan kissan tarkkailevan heitä varjoista. ”Jokaisen heimopennun täytyy –”

Hän vaikenä kuullessaan kypälänaskelia kapealta luolaan johtavalta polulta, joka kulki vesiputouksen takana. Näkyviin ilmestyi roteva harmaaturkkinen kolli partio perässään. Siinä samassa pennut vinkaisivat tervehdykseksi ja säntäsivät kohti kolla.

”Malttia!” Heidän emonsa lähti perään ja kietaisi pennut häntänsä suojiin. ”Isä on ollut rajapartiossa. Häntä varmasti väsyttää.”

”Ei tässä mitään, Puro.” Harmaa kolli räpäytti hellästi silmiään ja nuolaisi nopeasti naaraan korvaa. ”Tänään oli helpo reissu.”

”En tajua, miten voit sanoa noin, Myrskyturkki!” huomautti musta kolli, joka tuli kalliopolulta vettä turkistaan ravistellen. ”Haaskaamme aikaamme ja väsyttämme kypälämme partioimalla sillä rajalla, ja minkä vuoksi?”

”Rauhan ja hiljaisuuden”, Myrskyturkki vastasi tyynellä äänellä. ”Emme ole hankkiutumassa niistä kissoista eroon, vaikka ne ovatkin mielestämme tunkeilijoita. Paras, mihin voimme pystyä, on reviiirin puolustaminen.”

”Koko vuoriston pitäisi olla meidän reviiiriämme!” musta kolli sähähti.

”Anna olla, Huuto”, maukaisesti tumman kellanpunainen naaras häntäänsä ärtyneesti nykäisten. ”Myrskyturkki on oikeassa. Asiat ovat nyt toisin.”

”Mutta olemmeko me turvassa?” kysyi Puro. Hän vilkaisi pentuja, jotka nahistelivat nyt kaninnahan riekaleesta.

”Rajat pitävät, enimmäkseen”, Myrskyturkki sanoi Purolle huolestunut katse meripihkanvärisissä silmissään. ”Huomassimme kyllä parissa paikassa muiden kissojen hajua. Ja kalliolla oli levinnyt kotkansulkia. Ne ovat taas käyneet riistavarkaisissa.”

Kellanpunainen kissa kohautti lapojaan. ”Emme me sille mitään mahda.”

”Emme voi antaa sen olla, Syöksy”, Myrskyturkki sanoi hiljaa. ”Muuten ne kuvittelevat, että voivat tehdä ihan mitä haluavat, eikä rajojen asettamisella ole enää mitään merkitystä. Minusta meidän pitäisi lisätä partioita ja valmistautua taistelemaan.”

”Lisää partioita?” Huuto huiskaisi vihaisesti hännällään.

”On siinä järkeä –”

”Ei!”

Myrskyturkki hätkähti, kun varjoista kuului käheä ääni ja hän huomasi hännänmitan päässä seisovan vanhan raidallisen kollin.

”Kivistänäkijä!” hän huudahti. ”En huomannutkaan sinua.”

”Etpä niin.” Vanhuksen niskakarvat sojottivat pystyssä, ja hänen katseessaan oli vihainen häivähdys. ”Lisäpartioita ei tule”, hän jatkoi. ”Heimolla on ruokaa riittämiin, ja tulevien suojaäiden myötä tulee lisää riistaa: munia ja linnunpoikia voi vohkia pesistä.”

Myrskyturkki näytti siltä kuin olisi halunnut väittää vastaan, mutta hän huomasi Puro nopean vilkaisun ja miltei huomaamattoman päänpudistuksen. Hän nyökkäsi vastahakoisesti Kivistänäkijälle. ”Hyvä on.”

Vanha kissa asteli pois. Myrskyturkki pakotti niskakarvansa silottumaan ja kääntyi pentujensa puoleen. ”Oletko tänään olleet kunnon kissoja?”

”He ovat olleet oikein kiltisti”, Puro sanoi lämpimien katsein. ”Kiurusta kasvaa tosi vahva ja vanttera, ja Mänty hyppää todella hyvin.”

”Me ollaan saalistettu”, Kiuru ilmoitti ja osoitti hännällään kohti pöllähtänyttä höyhenkasaa. ”Minä nappasin kolme kotkaa!”

”Etpäs”, Mänty kinasi. ”Minä tapoin yhden, kun muuten se olisi vienyt sinut mennessään!”

Puro katsoi Myrskyturkkia silmiin. ”En taida oikein saada heitä ymmärtämään, että alokkaina heillä on sitten erilaiset tehtävät.”

”Ei heidän pitäisi joutua päättämään siitä nyt”, Myrskyturkki aloitti mutta vaikeni, kun Puro vinkkasi hännällään kohti Kivistänäkijää, joka oli edelleen kuuloetäisyydellä. Myrskyturkki huokaisi. ”Kyllä he vielä oppivat”, hän sanoi hiljaa ja hiukan haikeasti. ”Onko yhtään tuoresaalista jäljellä? Minulla on kiljuva nälkä!”

Kun Puro lähti Myrskyturkin kanssa tuoresaaliskasalle, alokkaat ja heidän mestarinsa suuntasivat takaisin luolaan, missä Myrskyturkin pennut ampaisivat pysäyttämään heidät.

”Kertokaa ulkomaailmasta!” Kiuru vinkaisi. ”Nappasitteko te mitään riistaa?”

”*Minä* haluan lähteä ulos”, Mänty lisäsi.

Yksi alokkaista puski häntä lempeästi lapaan. ”Olet liian pieni. Kotka söisi sinut yhtenä suupalana.”

”Eikä söisi! Minä *pieksisin* sen”, Mänty kajautti ja pörhisti ruskeat karvansa.

Alokas naurahti *mrrau*. ”Sen kun näkisi! Sinun pitää kuminkin odottaa, että olet kahdeksan kuuta vanha.”

”Hiirenpapanat!”

Kivistänäkijä seiso i vielä hetkisen katselemassa yhdessä peuhaavia alokkaita ja pentuja ennen kuin lähti takaisin kohti omaa tunneliaan. Hänen lähestyessään sitä eräs harmaaruskea naaras nousi kypälilleen ja tassutti hänen luokseen.

”Kivistänäkijä, minun pitäisi puhua kanssasi.”

Vanha raidallinen kolli mulkoili häntä. ”Olen sanonut kaiken sanottavani. Kyllä sinä tiedät sen, Lintu.”

Lintu ei vastannut, seiso i vain siinä ja odotti, kunnes vanhus päästi pitkän huokauksen. ”No tule sitten. Mutta älä odota saavasi toisenlaisia vastauksia.”

Kivistänäkijä meni sisään järjestyksessä toiseen tunneliin, ja Lintu seurasi perässä. Nuorten kissojen äänet vaimenivat takanapäin ja vaihtuivat tasaiseen vesipisaroiden tipahteluun.

Tunneli johti toiseen, pienempään luolaan kuin se josta kissat olivat lähteneet. Suippoja kiviä kohosi sen lattiasta ja roikkui sen katosta. Jotkut niistä yhtyivät keskellä toisiinsa, aivan kuin kissat olisivat pujotelleet kivisen metsän läpi. Kiviä ja luolan seiniä pitkin liris i vettä maahan lammikoiksi; niiden pinnasta heijastui katossa olevasta halkeamasta tuleva pieni valonhäivä. Oli aivan hiljaista lukuun ottamatta veden tipahtelua ja putousten kaukaista, huminaksi vaimentunutta pauhua.

Kivistänäkijä kääntyi Lintuun päin. ”No?”

”Olemme puhuneet tästä ennenkin. Tiedät, että sinun olisi pitänyt jo kauan sitten valita seuraajasi.”

Vanhus tuhahti tympääntyneenä. ”On tässä vielä aikaa.”

”Älä yritä”, Lintu vastasi. ”Emoni oli pentuetooverisi. Tiedän tarkalleen, miten vanha sinä olet. Sinut valitsi siitä pentueesta heimon edellinen tietäjä, viime Terävistä Kivistä Näkijä. Olet palvellut heimoa hyvin, muttet voi olettaa olevasi täällä ikuisesti. Ennemmin tai myöhemmin sinut kutsutaan Ikuisen Metsästyksen Heimoon. Sinun *täytyy* valita seuraava Kivistänäkijä!”

”Miksi?” Lintu hätkähti vanhan kissan tyylyttä, mutta Kivistänäkijä jatkoi. ”Jotta heimo voi jatkaa eteenpäin, raapia sukupolvi toisensa jälkeen elantonsa näistä piittaamattomista kivistä?”

Kun Lintu vastasi, hänen äänensä värisi. ”Tämähän on meidän kotimme! Olemme ansainneet oikeuden elää täällä jo moneen kertaan! Olemme ajaneet pois ne tunkeilijat, muistatko?” Hän tassutti lähemmäs Kivistänäkijää ja ojensi käpälänsä vetoavasti. ”Kuinka sinä saatat kuvitella pettäväsi esi-isämme hylkäämällä sen, minkä he ovat aloittaneet?”

Kivistänäkijä kääntyi pois päin; hänen silmissään näkyi jokin välähdys, joka sai Linnun aavistamaan ettei hän kertonut kaikkea.

Siinä samassa pilven takaa ilmestyi uudenkuun ohut kynnenviilto; sen valo työntyi sisään luolan katossa olevasta aukosta ja sai yhden lammikon pinnan hohtamaan hopeisena. Kivistänäkijä tuijotti sitä.

”On uudenkuun yö”, hän sanoi hiljaa. ”Yö, jona Ikuisen Metsästyksen Heimo puhuu minulle taivaasta vedessä näkyvien kuvajaisten kautta. Hyvä on, Lintu Joka Ratsastaa Tuulella. Lupaan, että tarkkailen tänä yönä merkkejä.”

”Kiitos”, Lintu kuiskasi. Hän kosketti Kivistänäkijää lempeästi lapaan hännänpäällään ja tassutti hiljaa ulos luolasta. ”Onnea”, hän naukaisi kadotessaan tunneliin.

Hänen lähdettyään Kivistänäkijä meni lähemmäs lammin reunaa ja katsoi veteen. Sitten hän nosti käpäläänsä ja iski sen voimalla veden pintaan, niin että kuvajainen hajosi valonsiruiksi jotka välkehtivät ja sammuivat sitten.

”En enää koskaan kuuntele teitä!” Hän puristi joka sanan ulos irvistyksensä takaa. ”Me luotimme Ikuisen Metsästyksen Heimoon, mutta te hylkäsitte meidät silloin kun kaikkein kipeimmin tarvitsimme apuamme.”

Hän käänsi lammikolle selkensä ja asteli terävien kivien välissä kynnet luolan karkeaa lattiaa raapien. ”Inhoan sitä, mikä heimosta on tullut!” hän ärisi. ”Inhoan sitä, miten olemme omaksuneet klaanitapoja. Miksemme voineet selviytyä omin päin?” Hän pysähtyi katossa olevan halkeaman alle ja käänsi palavan katseensa uhmakkaasti kohti kuuta. ”Miksi toitte meidät tänne, jos meidät oli tuomittu epäonnistumaan!”

**»Tähtien loppu on lähellä.
Kolmen on tultava neljäksi ja
käytävä ikuista pimeyttä vastaan...»**

Myrskyklaaniin nimitetään kaksi uutta soturia, Kyyhkysiipi ja Murattilampi. Heidän kannettavanaan on raskas taakka: yhdessä Närhisulan ja Leijonaroihun kanssa he tietävät, että klaanit voivat tuhoutua iäksi, elleivät he saa selville profetian merkitystä ja paljasta Synkän Metsän aikeita. Kun Murattilampi sinnittelee yhä raaemmaksi käyvässä yöllisessä koulutuksessaan ja Leijonaroihu kiroaa kohtalooaan, Närhisulka saa yllättävän käskyn lähteä vuoristoon etsimään vastauksia, jotka yhdistävät klaanikissat ja heimo-kissat toisiinsa arvaamattomalla tavalla.

Tähtien enne on neljäs Soturikissat-saaga.

Kuun merkki on saagan neljäs osa.

	 9 789510 496480	
www.wsoy.fi	T84.2	ISBN 978-951-0-49648-0

Kannen kuva: Owen Richardson